

[Lykketoft]

Det skuffer mig, at skatteministeren brugte noget af sit indlæg på at prøve at genoplive den primitive borgerlige demagogi om, at der skulle være socialdemokrater, der ønskede at ødelægge parcelhusejerfamiliers økonomi el.lign. og skabe nervøsitet i befolkningen ved at lave en fejlagtig kobling mellem dem, jeg kaldte plattenslagere og fidusmagere, og så den store del af befolkningen, som bare har deres egen bolig. Det, der er plattenslageri og fidusmageri, er, når man udnytter den ubegrænsede rentefradragsret til at købe sig leasingfiduser, til at købe sig skattefri kursgevinster og på den måde undergrave skattesystemet. Det er det, vi skal have sat en stopper for. Skatteministeren ved så ganske udmærket og til 100 pct. – og det er blevet gentaget her i dag flere gange – at socialdemokratiet ikke foreslår en afskaffelse af rentefradragsretten, men en omlægning, så den har samme skattemæssige værdi for alle – i sammenhæng med et system, hvor det kun er den bedst tjenende tiendedel af befolkningen, der skal betale en tillægsskat og betale den på grundlag af et eller andet bruttoindkomstbegreb.

Kunne vi ikke godt få saneret den skattepolitiske debat så meget, at vi blev fri for i fortsættelsen at få denne primitive skrækagtige genoplivet, som borgerligheden desværre på et fejlagtigt grundlag flere gange i de sidste 20 år har forsøgt sig med i et forsøg på at blokere enhver fornuftig sanering af skattesystemet.

Det nytter altså ikke, at skatteministeren siger, der er bred enighed om, at de fleste skal betale den samme procent af den først og den sidst tjente krone, for det, der er afgørende, og det, der skiller, er: hvordan skal de højeste indkomster bidrage – ikke alene lige så meget, som de gør nu, men mere, end de gør nu, til den samlede samfundshusholdning, sådan at vi kan få midler til at lette for børnefamilierne og til at lette for de lavere indkomster? Det er det, det handler om, og det er dér, det skiller. Det er derfor, at det grundlag, der ligger, ikke duer.

Men regeringen har heller ikke løst et eneste af skattetænkningens, fidusmageriets, plattenslageriets problemer med det skatteoplæg, der ligger her. De 92 pct., som man taler om at man får ind under en ren proportionalbeskatning, giver jo indtryk af, at problemerne løses i langt større omfang, end det

faktisk er tilfældet, for det er 350.000 mennesker, der fortsat skal beskattes med en højere procent af den gammeldags skattepligtige indkomst med alle fradragsmulighederne, og det er et langt større antal, måske 700.000, som ved hjælp af alle fradragene kommer ned under denne grænse, og det er et endnu større antal, der får en endnu større tilskyndelse til at prøve at komme ned under den grænse, så det er slet ikke en problemløsning i det omfang, skatteministeren prøver at give indtryk af i sit svar her i dag.

Jeg synes, det er fantastisk, at en skatteminister kan stå op her og sige: ja men regeringen vil jo ikke tage noget fra nogen. Hvordan skal man lave en skattereform uden at tage noget fra nogen? Nej, det, regeringen ikke vil, er at fortælle, hvem den vil tage det fra, ved at efterlade en serie ubetalte regninger i forhold til sin egen målsætning om finanspolitisk neutralitet på 5 mia kr., måske mange flere, for der ligger jo også nogle løse løfter om, at der måske engang skal ske noget for børnefamilierne og noget med samordning mellem skat og sociale ydelser osv.

Regeringen vil ikke fortælle, hvem der skal betale, men det er jo ikke ensbetydende med, at der ikke er nogen, der skal betale, og med alle de tabuer, regeringen har, og som regeringen ikke vil røre ved, er det helt sikkert, at det er den jævne mand med den lave indkomst, der skal betale én gang til, for at regnestykket går op.

Sammenfattende kan man sige, at dette oplæg vender den tunge ende nedad, det er asocialt, det dækker over en uenighed indbyrdes i regeringen, som vi har fået afdækket lidt af her i dag, og det mangler enhver mulighed for at skaffe sig et parlamentarisk flertal. Derfor kan man sige, at det måske er upassende, at vi har brugt så meget tid på at diskutere det her i dag, men grunden til, at vi har gjort det, er nok så meget forsøg på at få kortlagt, hvilke muligheder der er for at lave en reel skattereform.

Jeg synes, skatteministeren skylder os – for at vi og offentligheden kan vide, hvor tyndt et grundlag vi arbejder på – helt konkrete talmæssige oplysninger. Hvor mange milliarder kroner mangler efter de 3 år, der er forudsat til indkøring af systemet, i forhold til finanspolitisk neutralitet, når man har forlænget proportionalstrækket, forhøjet personfradraget og forhøjet momsens? Er der en fejl